19/08/2021

Μ. Χαρακόπουλος: “Ο σύγχρονος άνθρωπος κινδυνεύει να καταστεί ανέστιος”

/ Επικαιρότητα

«Ο αστικός μύθος λέει ότι οι βλάχες της Λάρισας στις δύσκολες μεταπολεμικές δεκαετίες νοίκιαζαν χρυσαφικά για να ανέβουν στο πανηγύρι της Σαμαρίνας. Δεν ξέρω αν έχει και σε ποιο βαθμό βάση αλήθειας ή αν ήταν μεμονωμένα περιστατικά που υπήρξαν αφορμή για δηκτικά σχόλια. Γεγονός, όμως, είναι ότι οι Βλάχοι, όπως άλλωστε όλοι μας, καμαρώνουμε για την καταγωγή μας και νιώθουμε περηφάνια όταν ερχόμαστε σε επαφή με τις ρίζες μας. Δυστυχώς, σε συνθήκες παγκοσμιοποίησης κινδυνεύουν με εξαφάνιση τα ιδιαίτερα πολιτιστικά χαρακτηριστικά κάθε περιοχής.

Επομένως, η ανάδειξη των πλούσιων παραδόσεων του τόπου μας, όταν μάλιστα γίνεται με επιστημονική μεθοδολογία, αλλά και με πραγματική αγάπη προς το αντικείμενο έρευνας είναι πάντοτε άξια συγχαρητηρίων». Τα παραπάνω σημείωσε ο βουλευτής Λαρίσης της Νέας Δημοκρατίας, κ. Μάξιμος Χαρακόπουλος, αναφερόμενος στο βιβλίο της κ. Θεοδώρας Ταμπούκα «Ψηφίδες παράδοσης και πολιτισμού της Σαμαρίνας».

Το βιβλίο, που εκδόθηκε πρόσφατα από τις Εκδόσεις «Ζήτρος», με χορηγία της Περιφέρειας Θεσσαλίας, προσέφερε στον Μάξιμο Χαρακόπουλο η ίδια η συγγραφέας, στο περιθώριο των λιτών εκδηλώσεων για τη Μεγάλη Παναγιά που έλαβαν χώρα στη Σαμαρίνα των Γρεβενών.

Ο Θεσσαλός πολιτικός και συγγραφέας, υπογράμμισε ότι «στο εξαίρετο βιβλίο της Θεοδώρας Ταμπούκα, με λόγο ζωντανό και αναπαραστατικό προβάλλονται όλες οι πλευρές του καθημερινού βίου των κατοίκων της Σαμαρίνας. Ο αναγνώστης μυείται στην ανεκτίμητη πολιτιστική παράδοση που κουβαλά ανά τους αιώνες το ξακουστό βλαχοχώρι της Πίνδου. Βασιζόμενο κυρίως στην προφορική παράδοση, που είναι η ζωντανή κληρονομιά μας, ξεδιπλώνονται τα ήθη και τα έθιμα αυτής της σημαντικής ελληνικής γωνιάς. Ιδιαίτερη αξία έχουν, αναμφίβολα τα δημοτικά τραγούδια, τα οποία εκφράζουν στη διαχρονία τους τις σκέψεις, τις επιθυμίες, τους καημούς και τα βάσανα του απλού ανθρώπου».

Ο Μάξιμος Χαρακόπουλος, ευχαριστώντας την κ. Ταμπούκα, ευχήθηκε **«το παράδειγμά της να το ακολουθήσουν κι άλλοι ερευνητές της λαϊκής παράδοσης, καθώς αυτή η σπουδαία κοινή πολιτιστική κληρονομιά δεν πρέπει να χαθεί. Και είναι πραγματικά ελπιδοφόρο το γεγονός ότι υπάρχει αυτή η στροφή προς τις ρίζες μας, σε μια εποχή που ο άνθρωπος κινδυνεύει να καταστεί εσωτερικά ανέστιος. Εύχομαι το βιβλίο να είναι καλοτάξιδο, και να διαβαστεί από όσο το δυνατόν περισσότερους νέους, για να έρθουν σε επαφή με την άυλη πολιτιστική κληρονομιά, τα τραγούδια, τα έθιμα και τις παραδόσεις του βλαχόφωνου ελληνισμού, που δεν είναι παρά όψεις του κοινού πολιτισμού που μοιραζόμαστε όλοι οι Έλληνες».**